

prof. zw. dr hab. Teresa-Adamowicz-Kaszuba
Akademia Muzyczna im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu
Św. Marcin 87, 61-808 Poznań
Dziedzina sztuki
Dyscyplina sztuki muzyczne

Poznań, dnia 18 I 2023 r.

Adres do korespondencji:

Recenzja dorobku habilitanta Pana dra Grzegorza Palusa

Zleceniodawca recenzji

Zlecenie podjęte w związku z decyzją Rady Doskonałości Naukowej (pismo nr DRKN.Z8.400.3.2022 z dnia 29 czerwca 2022 r.) powołującą Komisję Habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego Pana **dra Grzegorza PALUSA** wszczętego w dniu 3 lutego 2022 r. w dziedzinie sztuk, w dyscyplinie artystycznej sztuki muzyczne, na podstawie art. 218 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2018 poz.1668).

Załączony do dokumentacji wniosek Habilitanta wskazuje do przeprowadzenia postępowania Radę Dyscypliny Artystycznej Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie.

Do pisma z UMFC została dołączona dokumentacja Habilitanta, sporządzona zgodnie z kryteriami określonymi w art. 220 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2018 poz.1668).

W dokumentacji Habilitanta znajduje się:

1. Wniosek przewodni
2. Dane wnioskodawcy
3. Kopia dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora oraz wcześniejsze dyplomy ukończenia studiów
4. Autoreferat przedstawiający opis kariery zawodowej
5. Wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny wraz załącznikami (skany dokumentacji)
6. Zrealizowane oryginalne osiągnięcie artystyczne – płyta CD

Podstawowe dane o Habilitancie

Pan **dr Grzegorz PALUS** urodził się dnia 17 XI 1987 r. w Krakowie. Naukę muzyki rozpoczął w wieku lat siedmiu w PSM I st. im. Z. Noskowskiego w Krzeszowicach w klasie akordeonu mgra Andrzeja Pakosza i mgra Jerzego Suruły. Kontynuował naukę gry na akordeonie w POSM II st. im. F. Chopina w Krakowie, a następnie podjął studia na wydziale instrumentalnym w Akademii Muzycznej w Krakowie. Pracował, podobnie jak w szkole średniej, pod kierunkiem ad. dra Janusza Patera, uzyskując w 2009 roku na studiach licencjackich dyplom z wyróżnieniem. Habilitant zdecydował się na równoległe studia na poziomie magisterskim w macierzystej uczelni w Krakowie (dyplom z wyróżnieniem 2012) oraz w Royal Danish Academy of Music w Kopenhadze/ Dania kierunkiem prof. Geira Draugsvolla (Master Degree Certificate – 2013). Umiejętności swoje doskonalił na studiach podyplomowych w Hochschule für Musik w Detmold, Niemcy w klasie prof. Grzegorza Stopy (2012-2015).

Od początku swej muzycznej edukacji wziął udział w 46 konkursach instrumentalnych w kategoriach solowych i kameralnych, zyskując 43 nagrody i wyróżnienia w Polsce oraz w Chorwacji, Hiszpanii, Niemczech i Słowacji. Uczestniczył w szeregu kursów mistrzowskich w kraju i zagranicą prowadzonych przez m. in. prof. : I. Alberdiego, R. Sviackievičiusa, C. Jacomucciego oraz w warsztatach wykonawczych muzyki barokowej pod kierunkiem G. Dellarole i I. M. Tutchek.

Został wielokrotnym stypendystą MKiDN (2003,2004,2005, 2007, 2008), Małopolskiej Fundacji Stypendialnej „Sapere Auso” (2007, 2008), Fundacji im. Zofii i Władysława Pokusów (2007, 2008), Krajowego Funduszu na rzecz Dzieci (2005), Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa (2004). Jako solista i kameralista (m. in. w duecie akordeonowym *Accosphere* z żoną Aleną Budzińską) koncertował w kraju i zagranicą.

Pan Grzegorz Palus uzyskał stopień doktora w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki muzyczne, nadany uchwałą Rady Wydziału Instrumentalnego Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie w dniu 27 XI 2018 r.

Od 2016 r. habilitant związany jest pracą jako pedagog w UMFC w Warszawie – początkowo jako asystent w klasie akordeonu, obecnie na stanowisku adiunkta. Wcześniej, bo od 2012 do 2019 pracował w charakterze nauczyciela gry na akordeonie w Szkole Muzycznej im. ks. prof. J. Tischnera w Domosławicach; w okresie 2020-2021 w ZPSM im. F. Chopina w Warszawie, a obecnie w ZSM I i II st. im. O. Kolberga w Radomiu.

Ocena przebiegu kariery zawodowej (autoreferat)

Przedstawiony przez Habilitanta dra Grzegorza Palusa autoreferat jest obszernym dokumentem, w którym dokonuje on krytycznego oglądu przebiegu swojej kariery zawodowej. Habilitant prezentuje się jako osoba o szerokich zainteresowaniach muzycznych, w sposób planowy i świadomy kierujący swoją artystyczną i pedagogiczną karierą.

Spis treści autoreferatu zawiera sześć działów:

- I. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe
- II. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych i artystycznych
- III. Omówienie osiągnięcia , o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.)

- IV. Działalność artystyczna i naukowa
- V. Działalność dydaktyczna, organizacyjna i popularyzatorska
- VI. Zamierzenia artystyczne

Załączona dokumentacja jest przygotowana czytelnie, w sposób łatwy do weryfikacji, pozwalający na sporządzenie szczegółowej recenzji, odnoszącej się do wszystkich aspektów działalności Habilitanta. Na szczególne podkreślenie zasługuje sposób narracji Habilitanta, nacechowany bardzo osobistymi dygresjami, w których odnosi się z atencją i szacunkiem do swych nauczycieli i osób, które w znaczący sposób wpłynęły na kierunek jego wyborów zawodowych. W rozdziale III znajdziemy odniesienia do genezy podjętego przez Habilitanta projektu, kwestii pozyskania grantu z Funduszu dla młodych naukowców UMFC i jego wpływu na realizację projektu, wyznaczonych celów związanych z wyborem wybranych arcydzieł J. S. Bacha do adaptacji a także wyborem składu wykonawczego. Poznajemy poglądy autora i źródła jego wiedzy na temat procesu transkrybowania, szczegóły koncepcji wykonawczej, opartej na pogłębionej analizie charakterystyki warunków akustycznych akordeonu i jego możliwości kształtowania dźwięku w stosunku do klawesynu i instrumentów smyczkowych oraz głosu. Cenne też są spostrzeżenia Habilitanta na temat inspirującego wpływu na jego rozwój artystyczny współpracy ze znakomitymi muzykami specjalizującymi się w wykonawstwie muzyki dawnej.

Konkludując, podkreślić wypada dbałość artysty o równowagę między poszczególnymi elementami aktywności zawodowej, jak i o dalszy rozwój. Działalność dra Grzegorza Palusa po uzyskaniu stopnia doktora nie straciła na dynamice, rozmachu i jakości. Tezę poniższą postaram się zilustrować w kolejnych punktach niniejszej recenzji.

Można z aplauzem przyklasnąć planom i zamierzeniom artystycznym Habilitanta, które z uwagi na rodzaj planowanych działań, interesujące kontakty z muzykami innych specjalności czy kompozytorami, w znaczący sposób mogą przyczynić się do umacniania coraz bardziej satysfakcjonującej pozycji akordeonistyki polskiej w tworzeniu współczesnej kultury muzycznej.

Ocena aktywności artystycznej

Wzorem wielu koncertujących akordeonistów Pan dr Grzegorz Palus z powodzeniem łączy działalność solistyczną z kameralną. Jego aktywność artystyczna datująca się od 2005 r. opiewa na imponującą liczbę 289 koncertów w Polsce i zagranicą (Austria, Bośnia i Hercegowina, Chiny, Dania, Litwa, Niemcy, Słowacja i Ukraina), w tym **47 po uzyskaniu stopnia doktora, co biorąc pod uwagę okres pandemii wydaje się liczbą niebagatelną**. Habilitant, hierarchizując ciężar ważności różnych rodzajów swej artystycznej aktywności, wskazuje na pierwszoplanową rolę założonego w 2011 roku duetu **Accosphere**, który współtworzy wraz ze swą żoną słowacką akordeonistką Aleną Budziňákovą. Duet ma na swym koncie sukcesy na konkursach wykonawczych, 155 koncertów w Polsce i poza jej granicami w tym na festiwalach ogólnomuzycznych (17) i akordeonowych(31), muzyki barokowej (3), muzyki organowej i kameralnej (22), muzyki współczesnej (3); w cyklach koncertowych(5) oraz w wydarzeniach organizowanych przez instytucje kultury (72). Należy podkreślić, iż koncerty duetu **Accosphere** dawały też okazje do jednoczesnych występów w charakterze solisty (53).

Habilitant wymienia z całościowego dorobku **113 występów solowych** (8 po uzyskaniu stopnia doktora) **recitale** o szczególnej wadze i znaczeniu z uwagi na prestiż miejsc i instytucji, w których się odbyły m. in. UMFC w Warszawie (2021), III Krakowski Festiwal Akordeonowy (2015), Hochschule für Musik in Detmold (2015), Europejskie Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego w Luśławicach (2014), Letnie Koncerty Organowe w

Oświęciu (2013), XX Międzynarodowy Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej w Leżajsku (2012) XX Jesienny Festiwal Muzyczny Alkagran w Czechowicach-Dziedzicach (2012), Kathedralforum – St. Hedwigs-Kathedrale w Berlinie (2009) Konsulacie Generalnym RP w Nowym Jorku (2008).

Habilitant przywołuje też swe **doświadczenia z występów w charakterze solisty z towarzyszeniem orkiestry**. Zaliczyć tu można trzykrotne występy z orkiestrą podczas finałów Ogólnopolskiego Konkursu Akordeonowego dla studentów w Gdańsku, Szczecinie i Przemyślu; kolejno występy z towarzyszeniem orkiestry Filharmonii Krakowskiej (jako solista oraz w duecie *Accosphere*), z orkiestrą Festiwalu Pantonale oraz z Przemyską Orkiestrą Kameralną. Rozszerzeniem tych doświadczeń były występy w charakterze członka zespołów w orkiestrowych w różnorodnych projektach, często interdyscyplinarnych. Habilitant deklaruje, iż to właśnie obszar muzyki kameralnej ma dla niego istotne znaczenie. Stąd rozwija tę część swej aktywności, biorąc udział równoległe, obok duetu *Accosphere*, w różnych formacjach kameralnych, w tym m. in. wymienić trzeba koncerty i nagrania Habilitanta z *Chopin University Accordion Trio*, *Formation New Accordion FONA*, *New Accordion Quintet*.

O artystycznym usytuowaniu Jego pozycji zawodowej świadczyć może także bogata lista wybitnych partnerów dyrygentów i instrumentalistów, z którymi artysta współpracował.

Habilitant ma też w swoim dorobku, obok CD przedstawionej do recenzji, kilka innych **publikacji fonograficznych**, z których trzeba wymienić: *Accordion Anatomy. Mogens Ellegaard in memoriam* (2020), *Fairy-Tale Stories* (2020), *Tribute to Moniuszko* (2021) nominowanej do nagrody Fryderyka 2021. Ciekawym doświadczeniem są nagrania do w projektach wykraczających interdyscyplinarnych (piosenka poetycka, film).

Należy podkreślić również zasługi Habilitanta na polu współpracy z kompozytorami – 49 udziałów w prawykonaniach nowopowstałych utworów solowych lub kameralnych, w tym 19 po uzyskaniu stopnia doktora.

Osiągnięcia artystyczne Kandydata przyjmuję.

Ocena osiągnięć dydaktycznych

Dr Grzegorz Palus jest pracownikiem Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie od 2016 roku. Jako asystent, a od 2020 roku adiunkt prowadził zajęcia z przedmiotu głównego (w klasach akordeonu prof. dra hab. Klaudiusza Barana i dra hab. Rafała Grzaki, prof. UMFC), kameralistyki oraz literatury specjalistycznej. W tym okresie współuczestniczył w przygotowaniu 5 recitali licencjackich i 9 magisterskich, w tym przed uzyskaniem stopnia doktora w 2018 roku 2 dyplomy magisterskie. Po uzyskaniu stopnia doktora od 2019 roku Habilitant recenzował 9 pisemnych prac dyplomowych (4 z poziomu studiów licencjackich i 5 – magisterskich). Do znaczących osiągnięć dydaktycznych Habilitanta należy zaliczyć jego **współudział w 22 nagrodach studentów** ww. klas akordeonu, jakie zdobyli oni na ogólnopolskich i międzynarodowych konkursach wykonawczych w latach 2019-2021. Na szczególne podkreślenie zasługują **sukcesy studentów w kategoriach zespołów kameralnych**, samodzielnie prowadzonych przez Habilitanta (6 nagród na konkursach w Anglii, Chorwacji, Litwie i Polsce; z tego 3 po uzyskaniu stopnia doktora).

Pan dr Grzegorz Palus od 2012 roku prowadzi równoległe nauczanie gry na akordeonie w szkolnictwie muzycznym I i II stopnia. I na tym polu może pochwalić się **sukcesami swoich uczniów** w regionalnych i ogólnopolskich konkursach akordeonowych (15 nagród i wyróżnień, z tego 5 po uzyskaniu stopnia doktora).

Jego kompetencje pedagogiczne doceniają organizatorzy imprez akordeonowych zapraszając Habilitanta do **udziału w pracach jury** konkursów, festiwali i warsztatów

metodycznych. W dokumentacji znajdujemy poświadczenie udziałów w jury 19 konkursów, 13 warsztatów akordeonowych, prowadzenie zajęć w ramach programu Erasmus+ w Litewskiej Akademii Muzyki i Teatru w Wilnie oraz pięciokrotne uczestnictwo w Ogólnopolskim Kursie Metodycznym dla nauczycieli akordeonu w Luśławicach.

Opisany powyżej dorobek dydaktyczny Habilitanta świadczy o jego zaangażowaniu w pracy, twórczej aktywności i wysokich kwalifikacjach dydaktycznych na wszystkich etapach kształcenia.

Osiągnięcia dydaktyczne Kandydata przyjmuję.

Ocena osiągnięć naukowych

Zainteresowania naukowe Habilitanta wynikają z charakteru jego działalności artystycznej i koncentrują się wokół twórczości współczesnych kompozytorów na duet akordeonowy oraz w sposób szczególny wokół życia i działalności wybitnego duńskiego akordeonisty-wirtuoza Mogensa Ellegaarda. Habilitant przytoczył czterokrotne udziały jako **referent w sesjach i konferencjach naukowych** (2 po uzyskaniu stopnia doktora): Międzynarodowe Seminarium Akordeonowe w Europejskim Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego w Luśławicach (2017); Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Artystyczna *AkoPoznań* w AM im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu 2017, 2020; Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Artystyczna w AM w Krakowie, 2 wykłady metodyczne podczas festiwalu akordeonowych w Choszcznie i Przemyślu; 9 recenzji prac dyplomowych studentów UMFC w Warszawie oraz autorstwo not programowych w publikacjach fonograficznych i książce programowej Filharmonii Świętokrzyskiej. Miałam okazję być świadkiem wystąpień Habilitanta konferencjach w Poznaniu – mogę poświadczyć jego dobre merytoryczne przygotowanie, jak i rzeczowość i czytelność przekazu.

Ocena osiągnięć organizacyjno-popularyzatorskich

Jako pracownik UMFC (na stanowisku asystenta, obecnie adiunkta) Pan dr Grzegorz Palus brał **aktywny udział w działalności Wydziału Instrumentalnego** jako: sekretarz Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej i członek Wydziałowej Komisji Wyborczej (od 2020); w kadencji 2020-2024 został wybrany do Rady Wydziału Instrumentalnego; jako członek uczelnianej komisji do ds. doktorantów angażował się w prace związane z przygotowaniem statutu i regulaminu szkoły doktorskiej. Ponadto z ramienia Stowarzyszenia Akordeonistów Polskich bierze udział w pracach związanych z **organizacją corocznych Międzynarodowych Warsztatów Akordeonowych** w Europejskim Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego w Luśławicach. Odnotować należy udział Habilitanta jako inicjatora i koordynatora programu MKiDN „Zamówienia kompozytorskie 2017”. Działalność popularyzatorska, promująca artystyczny wizerunek akordeonu związana jest przede wszystkim z działalnością artystyczną Habilitanta w różnorodnych środowiskach społecznych, na których zdarza mu się występować jako prelegent, przybliżający publiczności historię akordeonu i prezentowany repertuar.

Osiągnięcie powyższe przyjmuję.

Ocena zrealizowanego oryginalnego osiągnięcia artystycznego

Habilitant wskazał, jako oryginalne osiągnięcie artystyczne wynikające z Art. 219 ust.1 pkt.2c Ustawy z dnia 20.07.2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2018 poz.1668) publikację fonograficzną, zarejestrowaną na nośniku elektronicznym CD pt. *New Double Accordion Concertos by Johann Sebastian Bach*

Wykonawcy:

Duo ACCOSPHERE w składzie Grzegorz Palus i Alena Budziňáková – akordeony

Kwintet smyczkowy orkiestry Capella Cracoviensis w składzie:

Agnieszka Świątkowska – I skrzypce barokowe

Tomasz Góra – II skrzypce barokowe

Mariusz Grochowski – altówka barokowa

Konrad Górka – wiolonczela barokowa

Michał Skiba – kontrabas barokowy

Nagranie zrealizowano w 2019 roku w Sali Koncertowej Filharmonii Świętokrzyskiej im.

Oskara Kolberga w Kielcach.

Realizacja nagrania, montaż, mastering: Katarzyna Rakowiecka-Rojsza, Igor Szymański

Redakcja: Agnieszka Panas

Zdjęcie na okładce: Klaudyna Szubert

Tłumaczenie tekstów: Grzegorz Stomper

Redaktor wydawca: Emilia Dutkiewicz

Wydawnictwo: Chopin University Press

Rok wydania: 2021

Recenzja nagrania

Na płycie zaprezentowane zostały trzy koncerty na dwa klawesyny i orkiestrę Johanna Sebastiana Bacha BWV 1060, 1061, 1062 w nowej szacie brzmieniowej. Prowokacyjny tytuł płyty *New Double Accordion Concertos by Johann Sebastian Bach*, świadczący o zmyśle marketingowym Habilitanta, intryguje i zmusza do sięgnięcia po płytę, by sprawdzić jakość zamysłu autora. Efekt koncepcyjny, brzmieniowy i interpretacyjny budzi zainteresowanie, szacunek, ale i wywołuje chęć dyskusji, co zresztą uważam za swoistą wartość dodaną projektu.

Pytanie Habilitanta „Co by było, gdyby Bach mógł grać na akordeonie” podejmowano już w środowisku akordeonowym niejednokrotnie. Przywołać tu można m. in. artykuł prof. W.L. Puchnowskiego „Bach i akordeon”¹ czy moje rozważania w rozdz. II pracy „Con fisarmonica”². Sądzę, że poszukujący akordeoniści – a za takich uważam Habilitanta i jego muzyczną partnerkę z duetu *Accosphere*, mogą znaleźć w tych tekstach odpowiedź z przeszłości, wzmacniającą współczesne działania twórcze oraz trafność wyboru właśnie akordeonu. Współczesny koncertowy akordeon bowiem, z jego bogatymi możliwościami plastycznego kształtowania dźwięku podczas jego trwania, zdaje się być odpowiedzią na poszukiwania XVII i XVIII-wiecznych konstruktorów, dążących do przełamania ograniczeń brzmieniowych ówczesnych instrumentów klawiszowych.

¹ W.L. Puchnowski *Johann Sebastian Bach i akordeon* [w:] *Nowe trendy w edukacji muzycznej* pod red. A. Białkowskiego, Lublin 2005

² T. Adamowicz-Kaszuba *Con fisarmonica. Akordeon w muzyce kameralnej w składach mieszanych w kontekście źródeł współczesnej praktyki artystycznej* AM Poznań 2009

Z kolei praktyka wykonawcza epoki baroku, gdzie kompozycja była zapisem idei, otwartym na wiele składów wykonawczych, uzasadnia sięganie przez wykonawców po nietypowe konfiguracje instrumentalne. Przedstawione przez Habilitanta nagranie jest świadectwem dojrzałości muzycznej, wyobraźni i merytorycznego rozeznania. Przygotowanie płyty i dokonana praca transkrypcyjna wiązało się przecież z wkładem koncepcyjnym. To kolejny dowód, pozwalający porównywać doświadczenie zawodowe współczesnego poszukującego akordeonisty do plenipotencji muzyka barokowego. Powszechna praktyka transkrybowania wchodziła w skład niezbędnych kompetencji, umożliwiających w baroku twórcze uprawianie zawodu muzyka, podobnie jak dziś w przypadku większości akordeonistów. Habilitant podjął ryzyko, które zawsze pojawia się w przypadku zadań aranżacyjnych i wyszedł z podjętego zadania zwycięsko. Dotyczy to zarówno przygotowania partii instrumentów solowych – dwóch akordeonów, jak i wyboru składu zespołu instrumentalnego. Habilitant zgłębiał wiedzę na temat okoliczności powstania poszczególnych koncertów – m. in. dokonując transkrypcji koncertów BWV 1060 i 1062, świadomie przywrócił w wersji akordeonowej pierwotną śpiewność pierwszych bachowskich wersji koncertów na skrzypce i obój czy dwoje skrzypiec. Powierzenie zaś roli *cembalo accompagnato* smyczkowemu kwintetowi, wyłonionemu ze znakomitej *Capella Cracoviensis* można uznać za wyrafinowany krok taktyczny, który pozwolił na połączenie przeszłości ze współczesnością (akordeony) i podziałał inspirująco na akordeonistów w zakresie barokowej praktyki artykulacyjnej. Cieniowanie dźwięków, ich nabrzmiewanie przestrzenne okazało się w wykonaniu akordeonistów równie plastyczne i ekspresyjne co na smyczkowych instrumentach z epoki. Wydaje się, iż założenie w obszarze koncepcji pewnej homogeniczności brzmienia zarówno grupy solo (duet akordeonowy), jak stopień się brzmienia akordeonów z grupą smyczkową *tutti* było konsekwentnie przeprowadzone we wszystkich koncertach. I tu otwiera się pole do dyskusji. Ta powściągliwość kolorystyczna – ograniczenie się jedynie do registrów wykorzystujących wyłącznie chóry *cassotto* w obu koncertach *c* moll (BWV 1060, 1062) dało znakomity efekt stopliwości i giętkości artykulacyjno-dynamicznej wszystkich instrumentów. W przypadku zaś I i III części koncertu *C* dur BWV 1061 może warto byłoby się wyłamać z praktykowanych obecnie trendów realizacji muzyki klawesynowej na akordeonie tylko na pojedynczych stroikach. Dodanie w tym wypadku chóru 4' przysporzyłoby charakterystycznej „srebrzystej” poświaty klawesynowej, a koncert mógłby się wyróżnić kontrastem brzmieniowym w stosunku do smyczków, który był przecież obecny w przypadku bachowskiego klawesynowego oryginału.

Jestem jednak świadoma, iż wyważanie odcieni brzmieniowych, służących wzmocnieniu siły przekazu, jest odpowiedzialnością wykonawcy i w żadnej mierze nie mieści się w kategoriach błędu. W tym miejscu dzielę się tylko pewnym moim „niedosytem” brzmieniowym, w sytuacji, gdy akordeon posiada możliwości podkreślenia klawesynowego rodowodu koncertu *C*-dur.

Na szczególne komplementowanie zasługuje fenomenalne „zgranie” duetu *Accosphere* – chciałabym przywołać tu szlachetne, chwytające za serce *Adagio ovvero Largo* z wspomnianego wcześniej Koncertu *C*-dur BWV 1061. Wykonane z maestrią przez duet bez towarzyszenia orkiestry zachwyca tak poszukiwanym przez Bacha „śpiewnym sposobem grania”³ i adekwatną ekspresyjnie „fletową” registracją. Nagrania wszystkich koncertów słucha się z wielką satysfakcją, zainteresowaniem i podziwem dla muzykalności i sprawności technicznej wykonawców.

Przedstawione osiągnięcie artystyczne przyjmuję.

³ A. Schweitzer *Johann Sebastian Bach*, wyd. W.A.B., Warszawa 2009, str. 245

Konkluzja

Oceniam Habilitanta jako dojrzałego i świadomego artystę, prowadzącego wielostronną i bogatą działalność zawodową. Zarówno ilościowy, a przede wszystkim, jakościowy aspekt jego aktywności twórczej jako instrumentalisty i pedagoga, świadczy o szerokich horyzontach, wiedzy, wrażliwości muzycznej, wysokim poziomie wykonawstwa. Przywołany powyżej udział Habilitanta w znaczących imprezach muzycznych w kraju i zagranicą, prezentacje muzyczne w prestiżowych ośrodkach kultury, bogaty dorobek w obszarze prawykonania, nagrane płyty, aktywność pedagogiczna, naukowa i organizacyjna pozwalają uznać jego dorobek (w rozumieniu art. 219 Ustawy z dnia 20.07.2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce Dz.U. 2018 poz.1668) za ważny i znaczący dla rozwoju kultury polskiej.

Osiągnięcia Pana dr Grzegorza Palusa przyjmuję.

prof. dr hab. Teresa Adamowicz-Kaszuba